

UZASADNIENIE

Na podstawie wyników rozprawy głównej Sąd ustalił

następujący stan faktyczny w sprawie:

W nocy z 14/16 czerwca 2019r. służbę patrolową w patrolu zmotoryzowanym na terenie miasta O. pełnili funkcjonariusze K. w O. – P. B. i M. C..

Około godz. 00.00 w O. na ul. (...) zatrzymali oni do kontroli drogowej kierującego samochodem osobowym typu bus m-ki V. (...) o nr rej. (...), który na przemian przyspieszał i zwalniał.

Kierującym po wylegitymowaniu okazał się być ob. Ukrainy V. B., który jechał z czwórką pasażerów, również ob. ukraińskiego.

Jako, że od kierującego czuć było woń alkoholu, na miejsce wezwano patrol (...) K. w O. z analizatorem wydechu AS IV o nr (...), przy użyciu którego kierujący został poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. I badanie o godz. 00:10 dało wynik 0,52 mg/l (tj. ok. 1,09 ‰), zaś II badanie o godz. 00:25 dało wynik 0,57 mg/l (tj. ok. 1,20 ‰). Następnie kierującego przewieziono na I KP w O., gdzie w/wymienionego przebadano na urządzeniu stacjonarnym A. 9510. Badanie o godz. 1:05 dało wynik 1,08 ‰, zaś badanie o godz. 1:10 dało wynik 1,11 ‰.

Z badań sporządzono protokoły, do których kierujący podał, że w ciągu 24 ostatnich godzin, około godz. 20-tej spożywał alkohol w postaci piwa. Badany nie żądał badań krwi, zaś same protokoły podpisał bez zastrzeżeń.

Kierującemu nie zatrzymywano prawa jazdy, zaś pojazd przekazano wskazanej przez kierującego osobie R. R., na czym czynności służbowe po osadzeniu kierującego się zakończyły.

Dowód:

- k. 3: protokoły użycia urządzenia do pomiaru zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,
- k. 36, 57: zeznania świadka M. C.,
- k. 34, 57: zeznania świadka P. B.,
- k. 23, 57: zeznania świadka R. R.,
- k. 16-17, 56: wyjaśnienia oskarżonego V. B.,

V. B. ma 51 lat, jest żonaty, ma jedno pełnoletnie dziecko. Posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest spawaczem. Utrzymywał się z pracy w charakterze pracownika fizycznego w firmie (...) w O. z której osiągał miesięczny dochód w wysokości ok. 2 tys. zł. Nie posiada istotnego majątku.

Nie był dotąd sędownie karany, ani też notowany za wykroczenia w ruchu drogowym na terytorium RP.

Dowód:

- k. 15, 25-27: dane o osobie wedle art. 213 § 1 Kpk;
- k. 39: dane o osobie wedle art. 213 § 1 b Kpk;

- k. 33, 53: dane o karalności z K.,

V. B. przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że feralnego dnia po pracy wspólnie z kolegami spożywał alkohol w postaci 2 puszek piwa i małej wódki 0,2 l, po czym przyjechał z nimi do O., gdzie został zatrzymany przez Policję.

/ k. 16-17, 56 /

Sąd Rejonowy zważył w sprawie,

co następuje :

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonego V. B. w odniesieniu do przypisanego mu czynu zabronionego kwalifikowanego treścią art. 178 a § 1 Kk., nie budziły żadnych wątpliwości.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach świadków P. B. i M. C. – funkcjonariuszy Policji dokonujących kontroli drogowej oskarżonego i badających jego trzeźwość. Potwierdzeniem ich zeznań były dowody z dokumentów, w tym zwłaszcza protokoły badania trzeźwości. Ostatecznie należy zauważyć, że i sam oskarżony przyznał się w całej rozciągłości do zarzucanego mu czynu, przez co jego sprawstwo nie budziło wątpliwości. W zakresie właściwości osobistych i dotychczasowego sposobu życia Sąd oparł się na niekwestionowanych danych osobopoznawczych, o karalności oraz z ewidencji wykroczeń drogowych.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona występku z art. 178 a § 1 Kk.

Przestępstwa z art. 178 a § 1 Kk dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości jest przestępstwem powszechnym, co oznacza, że może być popełnione przez każdy podmiot zdatny do ponoszenia odpowiedzialności karnej. W szczególności odpowiedzialność przewidziana w art. 178 a § 1 Kk nie jest warunkowana posiadaniem uprawnień do prowadzenia pojazdów.

Przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 178 a § 1 Kk jest bezpieczeństwo w komunikacji, a ściślej bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego pojazdów mechanicznych, a tym samym bezpieczeństwo osób uczestniczących w tym ruchu oraz mienia, ściśle związane ze stanem psychofizycznym osób prowadzących /kierujących/ pojazdy mechaniczne.

Zachowanie karalne sprawcy występku z art. 178 a § 1 Kk polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Pojęcia: „prowadzenie”, „pojazd mechaniczny”, „ruch lądowy” nie są definiowane w Kodeksie karnym. Wykładnia tych pojęć wymaga sięgnięcia do przepisów ustawy z 20 czerwca 1997 roku „Prawo o ruchu drogowym” / Dz. U. z 1997 roku Nr 98, poz. 602 z późn. zm. /, regulującej synonimy tych pojęć, treściowo i znaczeniowo zbliżone do sformułowań zawartych w art. 178 a § 1 Kk. Prowadzenie pojazdu oznacza nic innego, jak kierowanie nim, czyli zespół ruchów mający ścisły wpływ na poruszanie się pojazdu. Z kolei pojazd mechaniczny to wyposażony w silnik środek transportu przeznaczony do poruszania się po drogach albo do tego przystosowany. Ruch lądowy to ruch, który rozpoczyna się, przebiega lub kończy w miejscu otwartym dla ruchu publicznego. Nie ogranicza się on w szczególności do ruchu po drogach publicznych, lecz dotyczy wszelkich ogólnodostępnych i przeznaczonych do ruchu dróg, placów, stref, parkingów i ich części. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 grudnia 1995 roku publ. w OSNKW 1996, z.3-4, poz. 19 ruch lądowy ma miejsce wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów przeznaczonych lub przystosowanych do poruszania się po drogach i w związku z czym istnieje możliwość zagrożenia bezpieczeństwa dla tego ruchu, a

zatem także poza drogami publicznymi. Stan nietrzeźwości definiuje wprost art. 115 § 16 Kodeksu karnego. Zgodnie z nim stan nietrzeźwości ma miejsce wtedy gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Przestępstwo określone w art. 178 a § 1 Kk jest przestępstwem formalnym, co oznacza, że dla jego popełnienia nie jest konieczne wystąpienie określonego prawem skutku w postaci uszkodzenia ciała lub zaistnienia szkody materialnej.

Czyn zabroniony stypizowany treścią art. 178 a § 1 Kk należy do kategorii przestępstw umyślnych. Sprawca winien jest mieć zatem świadomość, że pozostaje w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, albo stan taki przewidywać, a także musi mieć zamiar prowadzenia pojazdu.

Odnosząc powyższe rozważania do zarzutu sformułowanego w treści aktu oskarżenia stwierdzić należy jednoznacznie, iż w sprawie zaszyły uzasadnione podstawy do przypisania oskarżonemu popełnienia przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym kwalifikowanego treścią art. 178 a § 1 Kk.

W sprawie spełnione zostały wszelkie znamiona konieczne do przypisania oskarżonemu sprawstwa i winy w zakresie zarzucanego mu czynu zabronionego.

Jak to zostało wyżej opisane przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 178 a § 1 Kk jest bezpieczeństwo w komunikacji, a ściślej bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego pojazdów mechanicznych, a tym samym bezpieczeństwo osób uczestniczących w tym ruchu oraz mienia. Zachowanie oskarżonego niewątpliwie godziło w dobra prawne będące przedmiotem ochrony art. 178 a § 1 Kk. biorąc pod uwagę takie okoliczności jak: zawartość alkoholu w organizmie, miejsce czynu, przewożenie pasażerów, co potencjalnie narażało osoby trzecie, w tym pieszych, na niebezpieczeństwo.

Swoim zachowaniem oskarżony niewątpliwie zrealizował znamiona określające czynność sprawczą występku z art. 178 a § 1 Kk, albowiem prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości alkoholowej. Nie może budzić najmniejszych wątpliwości, że oskarżony prowadził pojazd, będąc jego kierowcą, co w sprawie nie pozostawiało wątpliwości. Bezsprzeczonym pozostawał także fakt, iż kierowany przez oskarżonego samochód był pojazdem mechanicznym przeznaczonym do poruszania się po drogach w rozumieniu ustawy. Oskarżony poruszał się też w ruchu lądowym, albowiem przestępstwo miało miejsce w miejscu otwartym dla ruchu publicznego.

W chwili kierowania pojazdem, oskarżony pozostawał w stanie nietrzeźwości w rozumieniu art. 115 § 16 Kk., albowiem, jak wynikało z protokołu użycia alkosensora, zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu w inkryminowanym czasie znacznie przekraczała 0,25 mg/l, wynosząc przy I badaniu 0,52 mg/l, zatem przeszło 1 ‰, a kolejne badania wydychanego powietrza to potwierdzały, co świadczyło o niedawnym spożywaniu alkoholu przed zajęciem, miejsca za kierownicą.

W okolicznościach sprawy nie mogło budzić wątpliwości, że oskarżony działał umyślnie, co wprost wynikało z wyjaśnień oskarżonego, a także oświadczeń złożonych do protokołu badania trzeźwości.

Przestępstwo określone w art. 178 a § 1 Kk zagrożone jest alternatywnymi karami: grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat dwóch.

Sąd, kierując się dyrektywami określonymi w szczególności w art. 53 § 1 i 2 Kk wymierzył oskarżonemu karę 100 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość dziennej stawki na kwotę 10 zł.

Do okoliczności obciążających mających wpływ na rodzaj i wymiar kary zaliczono oskarżonemu wzrastające stężenie alkoholu, miejsce czynu, fakt przewożenia pasażerów, a także możliwość prowadzenia pojazdu przez osoby trzecie.

Do okoliczności łagodzących zaliczono natomiast dotychczasową niekaralność oskarżonego, czas czynu, brak notowań za wykroczenia, fakt że oskarżony nie wyrządził nikomu żadnej szkody, a także właściwości osobiste i rodzinne oskarżonego, który ma ustabilizowaną sytuację rodzinną i zawodową.

Niezależnie od orzeczenia wobec oskarżonego kary zasadniczej orzeczono względem oskarżonego środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na podstawie art. 42 § 2 Kk na minimalny okres 3 lat oraz na podstawie art. 43 a § 2 Kk świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, do którego zadań należy m.in. pomoc osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych w minimalnej wys. 5.000 zł. Tylko na marginesie wskazać należy, że orzeczenie takich środków było konieczne, jako że czyn przypisany oskarżonemu miał miejsce po zaostrzeniu z dniem 18.05.2015r. przepisów dot. nietrzeźwych kierujących pojazdami.

Orzeczone w wyroku kary i środki karne, były w ocenie Sądu adekwatne do stopnia winy oskarżonego, uwzględniały stopień społecznej szkodliwości jego czynu, jak i postawę oskarżonego w toku postępowania, spełniając przy tym cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają osiągnąć w stosunku do oskarżonego. Kary te i środki karne uwzględniały również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a więc wymogi prewencji generalnej, wzmacniając przekonanie, że żadne przestępstwo, a zwłaszcza skierowane przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, a tym samym przeciwko bezpieczeństwu osób uczestniczących w ruchu pojazdów mechanicznych oraz mienia nie uchodzi bezkarnie i nie popłaca, a wręcz przeciwnie - spotyka się ze sprawiedliwą karą. W ocenie Sądu łagodne traktowanie sprawców przestępstw atakujących tę istotną społecznie sferę dóbr pozostających pod ochroną prawną, takich jak bezpieczeństwo w komunikacji może w społeczeństwie odczucie ich bezkarności i osłabiać tym samym zaufanie do organów państwa odpowiedzialnych za bezpieczeństwo obywateli i przestrzeganie prawa.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadniały powołane w sentencji wyroku przepisy prawa.

Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne i powołane przepisy prawa orzeczono, jak w sentencji wyroku.